

Arrest

nr. 210 650 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 november 2017 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERMEERSCH *loco* advocaat S. MICHOLT, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 augustus 2015 en heeft op 11 augustus 2015 een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 16 februari 2016 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker werd door het CGVS gehoord op 4 mei 2016, op 12 september 2016 en op 21 september 2017.

1.3. Op 12 oktober 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 5 november 1995 geboren in Hilla, provincie Babil, Zuid-Irak. U bent een sjiitische moslim van Arabische origine. U groeide op in de stad Hilla, woonde er in de al Saha wijk en ging tot het vijfde leerjaar naar school. U hielp uw vader in zijn patisseriezaak. Uw broer S. F. (O.V. 6.590.119) verhuisde in 2007 of 2008 naar Bagdad. Hij werkte er op een Amerikaanse basis in een smoothiebar. Volgens uw verklaringen werd uw broer S. in 2009 bedreigd door een criminele bende en diende hij hierom Irak te ontvluchten. Hij werd ervan beschuldigd een geheime informant te zijn. Hij zou de namen van vier personen aan de Amerikanen doorgegeven hebben. Deze mensen werden gearresteerd door de Amerikanen. Nadat uw broer bedreigd werd in 2009, keerde hij nog een maand terug naar Hilla om een aantal zaken in orde te brengen voor zijn vertrek uit Irak. Een paar maanden na het vertrek van uw broer werd uw vader telefonisch bedreigd. De belagers wilden S. Ze wilden wraak nemen omwille van de personen die gearresteerd werden. Indien ze hem niet te pakken kregen zouden ze u, uw broer A. en uw vader viseren. Uw vader werd gedurende twee jaar regelmatig telefonisch bedreigd. Uw broer S. vroeg op 4 maart 2010 asiel aan in België. Hij werd erkend als vluchteling op 30 september 2010. Eind 2011 werden de gearresteerde personen overgeleverd aan de Iraakse autoriteiten. De dreigementen namen in die periode af. De Iraakse autoriteiten legden de vier personen de doodstraf op en in 2014 werden ze alle vier geëxecuteerd. De dreigementen begonnen weer eind 2014. De bende wilde wraak nemen op u, uw broer en uw vader omdat hun kompanen geëxecuteerd werden. U stopte met de school. Jullie verhuisden enkele dagen naar familieleden in Sadat el Hindiyah naar aanleiding van de dreigementen. Na de terugkeer naar jullie woning in al Saha gingen uw broer en uw vader terug aan het werk. U was echter bang en ging niet meer naar school. Op 21 januari 2015 werd uw broer A. ontvoerd toen hij terugkeerde van zijn werk. Hij werd op 26 januari 2015 vermoord. Uw vader besloot na het overlijden van uw broer op 26 januari 2015 zijn winkel te sluiten. Hij verhuisde wederom naar Sadat el Hindiyah. U verliet Irak op 27 januari 2015. U reisde via Turkije, Griekenland en de Balkanroute naar België waar u op 9 augustus 2015 aankwam. U vroeg op 11 augustus 2015 asiel aan. Op 19 juli 2017 besloot uw vader de winkel opnieuw te openen. Op 24 juli 2017 werd de winkel van uw vader opgeblazen. Uw ouders zijn na de aanslag naar Turkije vertrokken.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie neer van uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs, als ook een kopie van de overlijdensakte van uw broer A. en van de oprichting van een vennootschap in België. U legt verder een aantal originele documenten neer met name een klacht ingediend bij de rechtbank en documenten in verband met het werk van uw broer voor de Amerikanen onder meer een diploma, een bevestiging van zijn werk, een certificaat van de VS, foto's van uw broer op de basis, twee appreciatie certificaten, een memorandum en zijn werkkaarten. U legt tot slot een usb-stick neer met een filmpje over de aanslag op de winkel van uw vader.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

U claimt vervolging te vrezen omwille van de vroegere activiteiten van uw broer S. Dient evenwel te worden vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

In eerste instantie kan er worden vastgesteld dat u bijzonder weinig kan vertellen over de voorgehouden problemen van uw broer. U weet niets over de dreigementen die uw broer gekregen zou hebben (CGVS 21/9/2017 p.8, p.9). Uw broer was nochtans een maand in Hilla aanwezig voor zijn vertrek uit Irak (CGVS 21/9/2017 p.9). Daar hij van plan was om het land te verlaten, kan er verwacht worden dat hier thuis over overlegd werd. U beargumenteerde dat u in die tijd een puber was en niets u interesseerde (CGVS 21/9/2017 p.9). Nu kan er aangestipt dat u nu een volwassen man bent, maar nog steeds quasi niets kan vertellen over de basis van uw probleem. U heeft zich niet eens geïnformeerd

over de werkelijke toedracht van het probleem (CGVS 21/9/2017 p.8). Dit terwijl u tot op heden contact heeft met uw broer.

U stelt wel dat uw broer door een criminele bende ervan beschuldigd werd informant te zijn. Hij werd door deze bende verantwoordelijk gesteld voor de arrestatie en de uiteindelijke executie van vier tot vijf leden van deze bende (CGVS 21/9/2017 p. 9, 10). De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt evenwel totaal onderuit gehaald door de vaststelling dat uw broer S. niets in die trant heeft verklaard tijdens zijn gehoor op het CGVS. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij louter en alleen bedreigd werd omdat hij op een Amerikaanse legerbasis werkte. Er is geen sprake van uw bewering dat hij als informant beschuldigd werd om wat voor reden dan ook (CGVS S. p.6). Aangezien u uw asielrelaas volledig voortbouwt op de problemen van uw broer, mag er verwacht worden dat jullie verklaringen gelijklopend zijn. Dit is klaarblijkelijk niet het geval. Deze vaststelling ondergraaft dan ook totaal de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Het totaal ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas wordt vervolgens bevestigd door volgende vaststellingen.

Blijkt dat u geen idee heeft wie de personen zijn die volgens u gearresteerd en geëxecuteerd werden. U weet evenmin met welke bende of groepering u en uw familieleden problemen hebben (CGVS 21/9/2017 p.8). De problemen met deze bende dateren volgens uw verklaringen reeds van 2009. Uw broer zou ervan beschuldigd zijn informatie te hebben doorgegeven aan de Amerikanen. De bende zou hem nooit meegedeeld hebben over welke personen het ging en met wie hij te maken had. Dit is niet geloofwaardig. Het lijkt immers voor de hand liggend dat de groepering uw broer wel duidelijk zal gemaakt hebben waarom en met wie hij te maken had. U geconfronteerd met deze vaststelling verklaarde dat u dergelijke details niet wist. Het gaat hier echter niet over details, maar over de kern van uw asielrelaas. U heeft niet eens geïnformeerd om deze zaken te weten te komen (CGVS 21/9/2017 p.9, p.10). Een dergelijke desinteresse is nefast voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U verklaarde voorts dat de bende door stammen gesteund werd, ook hier kon u niet aangeven over welke stammen het gaat (CGVS 21/9/2017 p.11). Dat u niet eens weet wie de groepering is met wie u en uw familie al bijna tien jaar problemen hebben is hoogst merkwaardig en ondergraaft uiteraard verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Er kan verder aangestipt dat jullie de dreigementen die jullie ontvingen na het vertrek van S. klaarblijkelijk naast jullie neerlegden. Dit gedrag versterkt het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas. S. verlaat immers in allerijl het land omdat hij door deze personen zou zijn bedreigd, en jullie, die volgens uw verklaringen door dezelfde personen bedreigd werden, besluiten de dreigementen naast jullie neer te leggen en ze niet serieus te nemen (CGVS 21/9/2017 p.13). U ging eenvoudigweg nog naar school, uw broer en vader bleven naar hun werk gaan. Er werd geen enkele voorzorgsmaatregel getroffen om eventueel gevaar het hoofd te kunnen bieden. Een dergelijke houding ondergraaft eens te meer de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees.

Volgens uw verklaringen werden u en uw familie in de gaten gehouden door de bende die jullie bedreigde (CGVS 21/9/2017 p.17). Ondanks dat ze klaarblijkelijk wisten wie jullie waren en waar jullie woonden en werkten, werd in al die jaren niets ondernomen. Integendeel, uw vader werd gedurende een tweetal jaar meermaals gebeld en bedreigd en legde deze dreigementen doodleuk naast zich neer en zette zijn dagdagelijkse bezigheden gewoon verder, net zoals u en uw broer. U geconfronteerd met deze bedenking stelde dat de mensen pas in 2014 geëxecuteerd werden en al de hoop op een eventuele vrijlating dus vervlogen was (CGVS 21/9/2017 p.17). Nu kan er aangestipt dat ze jullie sinds 2009 in het vizier zouden hebben gehad omdat de vier personen van hun bende gearresteerd werden en ze hiervoor op wraak zinden. Indien jullie daadwerkelijk door hen gevisieerd werden kan er dan ook worden verwacht dat de criminele bende veel vroeger en daadkrachtiger actie zou hebben ondernomen.

Gezien bovenstaande kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw claim dat uw broer A. omwille van de vroegere voorgehouden activiteiten van uw broer S. ontvoerd en vermoord werd door de criminele bende waardoor jullie bedreigd werden. Uw verklaringen en documenten bevestigen de ongeloofwaardigheid van ook dit element uit uw asielrelaas.

In eerste instantie is het hoogst merkwaardig dat de werknemers, die getuige waren van het incident, uw ouders niet op de hoogte gebracht hebben van de voorgehouden ontvoering waarvan ze getuige zouden zijn geweest. Uw ouders zijn zelf een zoektocht begonnen en kwamen op die manier bij de

collega's van uw broer A. terecht (CGVS 21/9/2017 p.16). Ter staving van de ontvoering en de daarop volgende moord op uw broer legt u een klacht neer en kopie van zijn overlijdensakte. Wat betreft de klacht kan er aangestipt dat dit louter een handgeschreven document is met twee stempels erop. Het document heeft geen hoofdding, zoals van officiële documenten verwacht kan worden. Voorts is het overduidelijk dat de tekst over de stempels geschreven is. Dit wil zeggen dat de stempels eerst op het papier stonden en dat erna pas de tekst erop geschreven is. Logischerwijs schrijft men eerst een tekst en zet men er vervolgens pas stempels op. Meer nog, het document is niet eens gedateerd. Al deze vaststellingen ondergraven in de wetenschap dat alle Iraaks documenten op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn de authenticiteitswaarde die er aan het document kan gehecht worden. U geconfronteerd met al deze vaststellingen verwees u bovendien enkel naar het feit dat de datum waarop uw broer zou zijn ontvoerd in het document wordt vermeld (CGVS 21/9/2017 p.17).

Wat eveneens doet verbazen is dat er geen politieverslag over de dood van uw broer opgemaakt is. Er was nochtans een klacht ingediend aangaande zijn beweerde ontvoering. Het zou in dat opzicht logisch zijn dat deze klacht opgevolgd en aangevuld wordt met de moord op uw broer. U legt echter geen documenten afkomstig van de politie neer in verband met de moord van uw broer. U werd herhaaldelijk naar dergelijke documenten gevraagd, u verwees steeds naar een zinnetje op de overlijdensakte waar staat dat de politie het lijk van uw broer naar het ziekenhuis gebracht heeft. Het hoeft geen betoog dat een dergelijke standaardvermelding op een overlijdensakte niet overeenkomt met een officiële opvolging van de klacht (CGVS 21/9/2017 p.18). U kan het CGVS er dan ook niet van overtuigen dat uw broer ontvoerd en vermoord werd omwille van de problemen die u aanhaalde. De kopie van de overlijdensakte verandert hier, mede gezien bovenstaande reeds aangehaalde redenen, niets aan. Het betreft hier louter een kopie waaraan nagenoeg geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht. Het voorleggen van documenten dient trouwens gepaard te gaan met het afleggen van geloofwaardige en samenhangende verklaringen. Dat is hier zoals reeds aangehaald allerm minst het geval. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat indien uw broer daadwerkelijk om het leven kwam door "afgevuurde kogels" zoals staat aangegeven op de kopie, dit op geen enkele wijze aan toont om welke reden of in welke omstandigheden hij beschoten werd laat staan dat dit aan toont dat u persoonlijk in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou dienen te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U zou een dag nadat uw broer vermoord werd het land verlaten hebben. Uw ouders doken onder in Sadat el Hindiyah. Volgens uw verklaringen werd de winkel van uw vader in juli 2017 opgeblazen. De aanslag werd door niemand opgeëist. U denkt wederom dat die onbekende groepering achter de aanslag zit. Er zijn geen echter aanwijzingen dat de winkel van uw vader gevisieerd werd door dezelfde personen. Dit is puur hypothetisch en op vermoedens gebaseerd. Het is bovendien weinig waarschijnlijk dat de groepering twee jaar gaat wachten tot uw vader zijn gezicht terug laat zien in de stad om hem dan te proberen uit te schakelen. In de periode van januari 2015 tot juli 2017 werd uw vader niet bedreigd, althans dat denkt u toch. Ook dit weet u niet zeker (CGVS 21/9/2017 p.4, p.5). U heeft geen documenten die kunnen aantonen dat uw vader op dat moment de winkel heropende of dat hij toen nog steeds de eigenaar was. U legt evenmin documenten neer van vaststellingen van de politie of dergelijke meer naar aanleiding van de aanslag. Dit terwijl u stelt dat de politie zeker te plaatse is gekomen. Op de usb stick die u neerlegt staat een filmpje van de beweerde aanslag dat volgens uw verklaringen door een vriend van uw vader werd opgenomen en waarop de beschadigde winkel van uw vader te zien is. Op basis van dit filmpje kan evenwel niet afgeleid worden door wie of waarom de voorgehouden aanslag gepleegd werd. Hierbij kan worden opgemerkt dat het hoogst bevreemdend is dat u toevlucht dient te nemen tot het voorleggen van een filmpje dat volgens u werd opgenomen door de vriend van uw vader om de beweerde aanslag aan te tonen. U claimt immers dat het nieuws van de aanslag verspreid werd door de reguliere media (CGVS 21/9/2017 p.3, p.4). U kan dan ook niet aannemelijk maken dat de beweerde aanslag daadwerkelijk plaats heeft gevonden, dat ze gericht was tegen uw familie of dat ze verband houdt met de door u aangehaalde problemen.

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De documenten in verband met het werk van uw

broer ondersteunen uw verklaringen dat uw broer voor de Amerikanen zou gewerkt hebben. Het werk van uw broer aan sich werpt echter geen ander licht op de door u aangehaalde asielmotieven. Het filmpje op de usb stick, de overlijdensakte en de klacht werden supra reeds besproken. De documenten in verband met het vennootschap dat u hier in België mee oprichtte, vermag de appreciatie van de door u aangehaalde asielmotieven niet wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 18 juli 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voerde, was hoofdzakelijk gesitueerd in Centraal-Irak. Daarenboven blijkt dat IS vanaf de tweede helft van 2015 meer en meer onder druk kwam te staan in verschillende regio's in Irak, en dat de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiiitische milities en de Koerdische pesghmerga er in slaagden om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 werd IS verder teruggedrongen. De impact van de herovering van de steden Ramadi en Fallujah op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en Zuid-Irak in het bijzonder was duidelijk voelbaar. Ook in 2017 is er sprake van een verdere en sterke daling van het geweld in Zuid-Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS sinds juni 2014 voerde regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Babil te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. IS is er niet in geslaagd om de controle over Noord-Babil te verwerven, en het aantal burgerslachtoffers in de provincie Babil nam vanaf 2015 duidelijk af. In 2016 is IS er wel in geslaagd om in drie zware aanslagen te plegen in de provincie.

In de periode januari tot juli 2017 is er slechts één zware aanslag gepleegd. Verder betreft het geweld in Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. Het aantal burgerslachtoffers ligt in de provincie Babil evenwel ver onder dat van de Centraal-Iraakse provincies. Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde.

Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Ook in mei 2017 vonden er twee zware aanslagen plaats in de provincie Basra met een beperkt aantal burgerslachtoffers. Verder wordt er melding gemaakt van tientallen incidenten met vuurwapens. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen. In de loop van 2016 nam het tribaal en crimineel geweld in Basra toe, onder meer als gevolg van de overplaatsing van tal van soldaten en veiligheidspersoneel naar het front met IS. In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers

hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Karbala blijven uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig. Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Het offensief dat IS in de zomer van 2014 opzette, bereikte de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS er in 2016 in geslaagd is om een aantal zware aanslagen in Zuid-Irak te plegen, waarbij een beperkt aantal burgerdoden vielen. In 2017 neemt het geweld in Zuid-Irak verder af, en ligt het na zes maanden lager dan om het even welke periode sinds drie jaren. Er zijn slechts drie zware aanslagen gepleegd, met name in de stad Najaf, en de provincies Babil en Basra. Dit is een duidelijke daling in vergelijking met 2016 toen er over het hele jaar gerekend elf zware aanslagen plaatsvonden. Niettegenstaande bij deze aanslagen ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die i) getroffen zijn door militaire acties; (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op IS; of (iii) onder controle blijven van IS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat de provincie Babil onder één van de voormelde gebieden valt. Immers, uit de beschikbare informatie kan niet worden opgemaakt dat er zich in provincie Babil militaire acties afspelen, of dat er militaire confrontaties plaatsvinden. Het komt in provincie Babil niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit provincie Babil niet naar provincie Babil kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in provincie Babil en/of Zuid-Irak niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De vaststelling dat uw broer S. F. (O.V. 6.590.119) in België erkend werd als vluchteling leidt niet automatisch tot de conclusie dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. Elke asielaanvraag dient immers op haar individuele merites beoordeeld te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert drie middelen aan, die luiden als volgt:

“3. IN RECHTE

3.1. eerste middel

- Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van artikel 1A van de Conventie van Genève;
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering;
- Schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Samenvatting middel:

Verweerster vindt dat de verklaringen van verzoeker geen duidelijkheid scheppen over de verschillende bedreigingen ten opzichte van verzoeker en zijn familie. Verzoeker benadrukt dat de groepering die de broer van verzoeker aanzette om te vluchten naar België, dezelfde groepering betreft die zijn andere broer vermoord heeft en die verantwoordelijk is voor de aanslag op de winkel van de vader van verzoeker. Verzoeker heeft een duidelijke vrees tot vervolging door deze groepering.

3.1.1 Begrip vluchteling

Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden;
- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben;
- 3) “omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.
- 4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

3.1.2. Deze elementen toegepast op verzoeker

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 11 augustus 2015.

- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, 21-22).

Verweerster haalt in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk zou hebben gemaakt.

Dit stemt evenwel niet overeen met de werkelijkheid. Uit wat hierna volgt zal blijken dat verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert en dat hij geen andere keuze had dan het land van herkomst, Irak, te verlaten. Verweerster gaat uit van de verkeerde veronderstellingen.

- Kennis bedreigingen broer

Verweerster verwijt verzoeker geen kennis te hebben over de bedreigingen waarom zijn broer naar België vluchtte. Verzoeker benadrukt dat hij toen zo'n 9 à 10 jaar oud was. Hij werd bijgevolg niet op de hoogte gebracht door zijn familie aangezien deze hem niet wilden bang maken. Verder is er niet zo'n groot verschil tussen de verklaringen van de broer van verzoeker en deze van verzoeker zelf. Een persoon die tewerkgesteld is op een Amerikaanse legerbasis wordt automatisch gewantrouwd en als informant bestempeld. Verzoeker deed zijn uiterste best om alles wat hij over de bedreigingen ten opzichte van zijn broer herinnerde aan verweerster te vertellen.

"Is dat alles wat u erover kan vertellen? Neen daar weet ik niets meer over, hij werd bedreigd en naar aanleiding van de dreigementen kwam hij naar ons huis en dan is hij vertrokken en bij zijn vertrek was ik niet op de hoogte ik was puber en lette niet op dat hij het land gaat verlaten en ik nam niets serieus in die periode (...) Niemand heeft me duidelijk verteld wat er gaande was en wat er met de broer is gebeurd ik hoorde het van hen en voor de rest was ik niet op de hoogte van de dreigementen" (Administratief dossier van verweerster, derde verhoor van verzoeker op 21 september 2017, p.9, verzoeker zet vet)

Verder benadrukt verzoeker dat het hier wel degelijk over zijn asielaanvraag gaat en zijn redenen waarom hij gevlucht is. Dat verweerster haar beslissing grotendeels baseert op het vluchtverhaal van de broer van verzoeker en tegenstrijdigheden zoekt tussen beide aanvragen gaat voor verzoeker te ver. Verzoeker kent geen verdere details van het vluchtverhaal van zijn broer en stelt dat zijn asielaanvraag ook dient bekeken te worden vanuit de problemen die verzoeker zelf aanhaalt te hebben.

Verweerster benadrukt in de bestreden beslissing dat verzoeker geen voldoende interesse toont in de gebeurtenissen die zich voor deden rond de groepering die zijn broer bedreigde. Opnieuw haalt verzoeker aan dat het de beslissing van zijn familie was om hem destijds niet voldoende te informeren. Verzoeker benadrukt dat het over een stammenconflict gaat en de zinnen gezet zijn op bloedwraak.

- Situatie na vertrek S.

Verweerster verwijt verzoeker in de bestreden beslissing dat hij en zijn familie geen concrete acties ondernamen nadat S. het land ontvluchtte.

Verzoeker haalt aan dat er pas na jaren opnieuw lijken van die leden van die bepaalde stam gevonden waren. Deze stamleden waren vermoord tijdens de periode dat de broer van verzoeker verantwoordelijk was voor de regio binnen het Amerikaanse leger.

Kort na het vertrek van S., werd er niemand vermoord en er kwamen ook geen verwittigingen. De familie dacht bijgevolg dat door het vertrek van S. het gevaar geweken was. Echter toen de verschillende personen van de bende geëxecuteerd werden, werden de problemen ernstiger en is verzoeker gevlucht. Hiervoor zaten deze personen in de gevangenis en waren de bedreigingen niet ernstig genoeg. Toen dienden deze bedreigingen enkel om verzoeker en zijn familie wat bang te maken.

"Waarom wachten die dan zo lang om toe te slaan? Ik denk dat dat te maken heeft met de uitvoering van de executie, ervoor hadden ze gehoopt door geld en netwerk dat ze de jongens vrij zullen laten, erna na de uitvoering hadden ze geen hoop meer en daarom wilden ze iets doen tegen ons." (Administratief dossier, derde verhoor van verzoeker op 21 september 2017, p. 17, verzoeker zet vet)

- Moord op A.

Verweerster merkt in de bestreden beslissing op dat het merkwaardig is dat de collega's van de broer van verzoeker zijn ouders niet verwittigd hebben bij de ontvoering van hun zoon. Verzoeker benadrukt hier dat de mentaliteit in Irak sterk veranderd is en er tegenwoordig niet meer voor elkaar gezorgd wordt. Er heerst een angstklimaat en mensen zijn héél erg individualistisch ingesteld. De collega's hebben echter wel met de ouders gesproken, maar ze weigerden wel om voor de rechtbank te getuigen.

"Wat zeiden de collega's? Er is een auto die jullie zoon heeft ontvoerd. Die hebben dan niet even gebeld naar jullie thuis om te zeggen? Ze hebben ons gecontacteerd de bende heeft ons ook gecontacteerd. Uw ouders moesten een hele zoektocht begonnen naar hun zoon terwijl de arbeiders wisten dat die ontvoerd werd? Ja Die hebben niet uit eigen beweging uw ouders opgebeld? Dat weet ik niet, misschien wel vader gecontacteerd, ik was er niet bij." (Administratief dossier, derde verhoor van verzoeker op 21 september 2017, p. 16, verzoeker zet vet)

Verzoeker benadrukt dat het document betreffende de klacht geen vervalsing betreft.

Verzoeker haalt aan dat hij wel over documenten beschikt die informatie bevatten over wat er na de moord op A. heeft plaats gevonden. Deze documenten zal verzoeker nog laten over komen uit Irak via de rechtbank. Wanneer hij in het bezit is van deze documenten, zullen deze worden overgemaakt aan uw Raad.

- Aanslag winkel vader

Verweerster vindt het niet aannemelijk dat de aanslag daadwerkelijk heeft plaats gevonden en dat deze gericht zou zijn tegen de familie van verzoeker.

Verzoeker houdt vol dat het wel degelijk over dezelfde groepering gaat die achter de aanslag zit op de winkel van de vader van verzoeker. Hij betwist dat het hier zoals door verweerster wordt vermeld gaat over hypothesen en vermoedens. Verweerster trekt voorbarige conclusies en komt automatisch tot de conclusie dat het sowieso niet over dezelfde groepering kan gaan. Dit wordt door haar nergens onderbouwd. Op zijn minst dient hier het voordeel van de twijfel te worden toegepast.

3.1.3. Schending van artikel 48/6 Vreemdelingenwet

Uit artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet volgt dat aan een asielzoeker, voor wat betreft de verklaringen die hij/zij niet weet te staven op basis van stukken of bewijzen onder een aantal voorwaarden het voordeel van de twijfel moet worden gegund.

Artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet stelt het volgende :

“Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd”

Er vonden maar liefst drie verhoren plaats en er werd gewisseld van dossierbehandelaar doorheen de procedure. Ondanks al deze procedurele ontwikkelingen legde verzoeker duidelijke verklaringen af. Hij maakte zijn vrees duidelijk die hij had ten opzichte van de groepering die ook zijn ene broer aanzette tot vluchten en zijn andere broer vermoordde. Eveneens bestaat er geen twijfel over het feit dat verzoeker voldoende oprechte inspanning levert om zijn aanvraag te staven en dat hij samenhangende verklaringen geeft. Dit eerste middel toont eveneens aan dat verzoeker zijn vluchtrelaas onmogelijk nog langer als ongeloofwaardig bestempeld kan worden. Gezien het voordeel van de twijfel, dient aan verzoeker zonder meer het statuut van vluchteling te worden toegekend.

Op zijn minst mag van verweerster zélf gevraagd worden om grondiger onderzoek te verrichten.

Op basis van al het voorgaande is dit middel gegrond.

3) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging

Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer:

‘Ook de persoon die, alhoewel zelf geenszins politiek actief, aantoont dat hij of zij het slachtoffer wordt of dreigt te worden van een vervolging die duidelijk geïnspireerd is door politieke motieven, zou kunnen worden erkend. Het is evenmin noodzakelijk dat de asielzoeker zelf politiek is geëngageerd geweest om het voorwerp van vervolging uit te maken o.w.v. ras of van bepaalde sociale groep’

(Van Heule D., o.c., nr. 103 en R.v.St. nr. 66634, 9/6/1997, R.i.V. 1997, afl. 4,20).

Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de asielzoeker persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (CPRR (2° kamer) nr. F069, 4 maart 1992, gecit. bij Van Heule D., o.c., nr. 60).

Verzoeker wordt bedreigd door een onbekend groepering waarvoor zijn broer reeds het land ontvluchtte. Zijn andere broer werd door hen vermoord en onlangs vond nog een aanslag plaats op de winkel van zijn vader. Verzoeker vreest vervolging door deze groepering.

4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen invoeren.

Volgens de heersende rechtsleer:

“De asielzoeker zal moeten aannemelijk maken dat de autoriteiten op de hoogte zijn van zijn of haar politieke overtuiging of hem of haar een politieke overtuiging toeschrijven, dat die overtuiging door de overheid niet wordt getolereerd; en dat hij of zij gezien de situatie in het land van herkomst gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging wegens die politieke overtuiging”

(Van Heule D., o.c., nr. 105).

“Traditioneel aanvaarden rechtspraak en rechtsleer dat deze onmogelijkheid het gevolg kan zijn van het actieve optreden door de overheden in het land van herkomst omdat zij de vervolgende partij zijn, of omdat zij de bescherming juridisch of feitelijk hebben opgeheven. Anderzijds kan zij voortvloeien uit het feit dat de overheid in de onmogelijkheid verkeert om bescherming te bieden, ook al zou zij dat willen”

(Van Heule D., o.c., nr. 106, zie ook Handbook on procedures and Criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, UNHCR 1979, reedited, Geneva, January 1992, nr. 97 - 100).

Voor verzoeker is het onmogelijk om de bescherming van de Iraakse autoriteiten in te roepen tegen de vervolgingen door deze onbekend groepering.

Dit middel is bijgevolg gegrond.

3.2. tweede middel

- Schending van artikel 48/4 §2, b en/of c van de Vreemdelingenwet;
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.
- Schending van de zorgvuldigheidsplicht

Samenvatting middel:

Verweerster houdt in de bestreden beslissing geen rekening met de onveilige levensomstandigheden in Babil. De veiligheidssituatie van Babil wordt in dit middel uitgebreid toegelicht.

Artikel 49/3 Vreemdelingenwet bepaalt dat de asielinstanties zich vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming voeren.

De term 'asielaanvraag' dekt dus vanaf heden beide aspecten. Het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus behoudt wel voorrang.

In de bestreden beslissing wordt niet getwijfeld aan de identiteit van verzoeker. Er is geen twijfel over het feit dat verzoeker afkomstig is uit Irak, meer bepaald uit de provincie Babil, stad Hilla.

Verweerster bespreekt in de bestreden beslissing, aangaande de toekenning van het subsidiair beschermingsstatuut, de veiligheidssituatie in Zuid-Irak. Verweerster haalt aan dat IS haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Verweerster komt in de bestreden beslissing tot de conclusie dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Volgens verweerster is er bijgevolg, voor burgers in Zuid – Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Verweerster houdt in haar bestreden beslissing onvoldoende rekening met de aanwezige objectieve informatie die aantoont dat de situatie voor burgers in Zuid – Irak allesbehalve veilig is.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Babil. Zoals blijkt uit objectieve informatie blijft de veiligheidssituatie er uiterst precair. Naarmate IS in het Noorden teruggedrongen wordt, beroept het zich op grote en bloedige aanslagen in het sjiietische Zuiden om de druk op haar posities te verlichten. Ook verweerster erkent deze evolutie in de bestreden beslissing.

"In the face of the latest developments, Sadiq al-Labban, a member of parliament for the Basra governorate, told Al-Monitor, "IS has sought for long to carry out terrorist attacks in the Shiite holy shrines such as Najaf and Karbala as part of religious hatred of this Muslim sect."

He added, "IS seeks to instigate a strife between Shiites and Sunnis to ignite a yearslong sectarian war that would enable the organization to remain in Iraq."

Labban underestimated the attack in Najaf, stressing that "the attack is a simple breach that did not achieve the objectives of IS. It points at its poor capabilities and weak sleeper cells in the central and southern parts that are under the control of the PMU and Joint Operations Command in charge of securing border governorates, especially Karbala and Najaf."

He added, "The residents of the central and southern parts are a reason behind the failure of IS. They are fighting IS alongside security forces, particularly since IS considers them infidels to Islam and allows their murder."

Although Labban underestimates IS capacity to carry out attacks in the central and southern parts of the country, the Central Criminal Court in Baghdad that handles terrorism and organized crime-related offenses revealed Aug. 31 that the organization is turning intertwining orchards and farms in the Baghdad Belts adjacent to the central and southern cities into bases for its members, especially suicide bombers, and training facilities for its fighters."

(stuk 8, Al-Monitor, Losing ground in north, IS targets Iraq's Shiite south, 18 januari 2017, te consulteren via: : <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2017/01/islamic-state-shiite-southern-iraq.html#ixzz4dvgtBWJe>)

In Babil vinden er heel wat bomaanslagen plaats zoals blijkt uit recente objectieve informatie:

"Two suicide attacks targeted civilians Friday in a Shiite region south of the Iraqi capital, leaving at least 22 people dead and dozens wounded. ISIS, the Sunni terror movement, claimed responsibility for both attacks, but CNN cannot independently verify its assertion. The attacks are the latest strikes in a country on edge over violence during the holy month of Ramadan and the intensified war against ISIS. Operations are underway in both Syria and Iraq. One of Friday's strikes killed and wounded civilians in an outdoor market in the town of al-Musayab. At least 22 people died and more than 30 others were wounded, security officials in Iraq told CNN. The majority Shiite town is about 75 kilometers, or more than 46 miles, south of Baghdad in Babil province."

(stuk 10, CNN, "Suicide attacks in Iraqi Shiite region target civilians", 9 juni 2017, te consulteren op <http://edition.cnn.com/2017/06/09/middleeast/iraq-suicide-attacks/index.html>, verzoeker zet vet)

"A security source told Baghdad Today that two improvised explosive devices (IEDs) exploded late Monday near a patrol of al-Hashd al-Shaabi (Popular Mobilization Units) in Jurf Al-Nasr (formerly known as Jurf Al Sakhar) in northern Babil, leaving one fighter dead and five others wounded." "The three wounded were taken to a hospital for treatment." the source added. Violence in the country has surged

further with the emergence of Islamic State Sunni extremist militants who proclaimed an "Islamic Caliphate" covering parts in Iraq and Syria in 2014."

(stuk 11, Iraqi News, "Six paramilitary fighters killed, wounded in double bombing in Babil", 8 augustus 2017, <https://www.iraqinews.com/iraq-war/six-paramilitary-fighters-killed-wounded-double-bombing-north-babil/>, verzoeker zet vet)

"Unknown gunmen in vehicles opened fire on people on street 60 in Hillah, leaving five killed and the sixth wounded," the source told Baghdad Today. The victims and the injured used to live in southern Baghdad before moving to Babil. Violence in the country has surged further with the emergence of Islamic State Sunni extremist militants who proclaimed an "Islamic Caliphate" in Iraq and Syria in 2014. A monthly count by the United Nations Assistance Mission in Iraq (UNAMI), which excludes security members deaths, said 297 Iraqis, were killed and injured due to violence and armed conflicts during the month of August. Baghdad was the most affected province with 45 deaths and 135 injuries."

(stuk 12, Iraqi News, Five persons killed, sixth injured in armed attack in Babil, 24 september 2017, te consulteren op <https://www.iraqinews.com/iraq-war/five-persons-killed-sixth-injured-armed-attack-babil/>, verzoeker zet vet)

"Two paramilitary personnel were wounded in a bomb blast in northern Babil, a security source said on Monday. Speaking to Alghad Press, the source said, "a bomb, placed on the side of the road, exploded targeting a patrol of al-Hashd al-Shaabi [Popular Mobilization Forces] in Jurf al-Nasr, north of Babil." "The blast left two personnel seriously wounded," the source added. Violence in the country has surged further with the emergence of Islamic State Sunni extremist militants who proclaimed an "Islamic Caliphate" in Iraq and Syria in 2014"

(stuk 13, Iraqi News, "Two paramilitary personnel wounded in bomb blast in Babil", 16 oktober 2017, te consulteren <https://www.iraqinews.com/iraq-war/two-paramilitary-personnel-wounded-bomb-blast-babil/>, verzoeker zet vet)

De veiligheidssituatie in Zuiden van Irak gaat bijgevolg steeds meer achteruit. De gewapende conflicten in het begin van 2014 joegen honderdduizenden mensen van de steden Fallujah en Ramadi naar andere provincies. Hierdoor worden andere provincies in het Zuiden van Irak en zo ook de provincie Al Muthama overspoeld met Internally Displaced Persons (IDP's). Tegen het eind van de zomer 2014, toen ISIS het district van Mosul en Sinjar overnam, liep het aantal IDP's op tot 1.7 miljoen mensen. Vandaag leven er 3.2 miljoen IDP's in Irak, waarvan er 2.3 miljoen in Centraal en Zuid-Irak wonen.

"However, the situation in general for IDPs remains extremely worrisome. There are still only a handful of large international aid agencies with consistent operations in central Iraq: local groups continue to provide the most regular response in hard-to-reach areas, but their capacity is limited.

(...)The internal displacement driven by the spread of ISIS in Iraq in 2014 continues through today. There are now 3.3 million IDPs in the country, with roughly one million of those in Anbar and Baghdad in the central region. In addition, as the government of Iraq moves to reclaim Mosul from IS in Ninewa governorate, civilians from the areas near Mosul – known as the Mosul corridor and including parts of Ninewa and Salahaddin provinces – have been fleeing for months: roughly 100,000 people have left the region because of military activity that was part of the lead-up to the direct attack on Mosul, and one million or more may join that outflow in the coming weeks.

(stuk 7, Refugees International, field report, 15 november 2016, te consulteren op <https://static1.squarespace.com/static/506c8ea1e4b01d9450dd53f5/t/582a4dbf6b8f5b41b55673bf/1479167434156/20161115+Iraq.pdf>, verzoeker zet vet)

Uiteraard heeft het gewapend conflict ook humanitaire gevolgen, en niet op zijn minst in Zuid-Irak. Ook met deze omstandigheden dient verweerster rekening te houden bij haar beoordeling in het kader van het subsidiaire beschermingsstatuut.

Uitgedrukt in percentages valt op dat de grote hoeveelheid van de opvangmogelijkheden voor IDP's in het zuiden ondermaats zijn. Er geen goede levensomstandigheden en de toegang tot gezondheidszorg is er extreem laag.

"Massive protests began in Iraq on July 31 rejecting lack of services and government corruption: Popular demonstrations against poor services and corruption have continued since July 31 in Baghdad, Diyala, Sulaimaniya, and throughout southern Iraq. Although protests over service shortages had previously occurred in June in Basra, they did not spark demonstrations that were either continuous or broadly based through southern Iraq. Popular anger has been directed at local governments over power and water shortages and at the Electricity Minister. Central government officials from across the spectrum, including PM Abadi, have endorsed the protesters' demands as legitimate and have simultaneously warned against politicization and escalation of security." (stuk 9, "Iraq Situation Report: August 14 – 17, 2015", Institute for the Study of War, geraadpleegd op 24 augustus 2015, te consulteren op: <http://iswiraq.blogspot.be/2015/08/iraq-situation-report-august-14-17-2015.html>, verzoeker zet vet)

De huidige toestand in Irak is in die mate slecht dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 c) Vreemdelingenwet. Dit blijkt eveneens uit het een nieuw

conflict tussen Koerdistan en Irak dat elk moment kan uitbreken. Dit is zeer nefast voor de veiligheid van de Irakese burgers.

Nu het referendum plaatsvond op 25 september 2017 over de onafhankelijkheid van de Koerdische regio, kan de veiligheid van de Irakese burgers nog minder verzekerd worden.

"Iraqi Kurdish leader Masoud Barzani said on Tuesday that Kurds had voted "yes" to independence in a referendum held in defiance of the government in Baghdad and which had angered their neighbors and their U.S. allies.

(...) The referendum has fueled fears of a new regional conflict. Turkey, which has fought a Kurdish insurgency within its borders for decades, reiterated threats of economic and military retaliation."

(stuk 15, Reuters, Iraqi Kurdish leader says 'yes' vote won independence referendum, 26 september 2017, te consulteren op <https://www.reuters.com/article/us-mideast-crisis-kurds-referendum/iraqi-kurdish-leader-says-yes-vote-won-independence-referendum-idUSKCN1C1127>, verzoeker zet vet)

"Turkey's president, Recep Tayyip Erdogan, said Tuesday that Kurdistan's action risked provoking a wider conflict, and he warned that Kurds would go hungry from a trade blockade with Turkey.

"If Barzani and the Kurdish Regional Government do not reverse this mistake as soon as possible, they will go down in history with the shame of taking the region into an ethnic and sectarian war," he said in a televised speech from Ankara.

(...) Both Turkey and Iran have threatened sanctions against the Kurdish region, including the closing of border crossings. Turkish and Iraqi troops are conducting military exercises on Iraq's northern border near Kurdistan, and Iranian forces are carrying out similar maneuvers on Iraq's eastern border."

(stuk 16, NY Times, Iraq orders Kurdistan to surrender its airports, 26 september 2017, Te consulteren op <https://www.nytimes.com/2017/09/26/world/middleeast/iraq-kurds-independence.html>, verzoeker zet vet)

Vandaag vindt in de nasleep van het onafhankelijkheidsreferendum een beangstigende escalatie plaats, die de kiemen in zich draagt van een nieuw conflict, waarbij de Iraakse veiligheidstroepen en milities enerzijds en de Koerdische Peshmerga anderzijds tegenover elkaar staan.

"The Iraqi parliament has called on nations to withdraw their diplomatic missions from Erbil and for Iraqi forces to be deployed to disputed areas that have come under Peshmerga control during the war against ISIS. The measures were part of twelve orders issued by the parliament on Wednesday in response to the Kurdistan independence referendum.

(...) Kurdish Peshmerga moved into Kirkuk and other disputed or Kurdistan areas when the Iraqi army failed to defend these areas against ISIS advances in 2014.

The parliament called on the government to enforce its control over the oil wells in Kirkuk and disputed areas, bringing them under the charge of Iraq's Ministry of Oil."

(stuk 2, Rudaw, Iraqi parliament demands foreign missions leave Kurdistan, 27 september 2017, te consulteren op <http://www.rudaw.net/english/middleeast/iraq/27092017>, verzoeker zet vet)

"Although Iraqi officials portrayed the Kurds as retreating without a fight, Kurdish officials said Peshmerga had clashed with the "Popular Mobilisation" - Shi'ite Muslim forces trained and armed by Iran that operate alongside regular Iraqi troops.

The Peshmerga and Popular Mobilisation, an Iranian Shi'ite militia, exchanged artillery fire south of Kirkuk, a Kurdish security official said. The official said the Peshmerga had pushed back two assaults and destroyed several Popular Mobilisation vehicles, which were U.S.-supplied humvees."

(stuk 14, Haaretz, Reuters en Associated press, Battle for Kurdistan: U.S. Weapons Face Off Against U.S. Weapons as Iraqi Forces Seize Key Kurdish Oil Center, te consulteren via: <https://www.haaretz.com/middle-east-news/iraq/1.817465>, verzoeker zet vet)

Naast het reële risico dat de gewone burger het slachtoffer wordt van het algemeen gewapende conflict in geheel Irak overeenkomstig artikel 48/4, §2, punt c, is tevens het risico op mensonwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, §2, punt b, hoog. De broodnodige humanitaire hulp blijft immers heel beperkt.

De interpretatie van verweerder van de subsidiaire beschermingsstatus is te beperkt. Verweerder focust zich op de aanwezigheid van een aanhoudend gewapend conflict in een regio teneinde al dan niet de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verweerder verwaarloost echter de humanitaire gevolgen die een gewapende conflict met zich meebrengt. Ook al neemt de ernst van het gewapend conflict in een bepaalde regio af, het geweld blijft sluimeren (er is slechts sprake van schijnbare stabiliteit) en de levensomstandigheden blijven mensonwaardig. Opbouw is een werk van lange adem. Zolang de veiligheidssituatie in de omliggende regio's niet verbetert, blijft de adequate en nodige humanitaire hulp uit.

Het is op heden niet aangewezen om mensen terug te sturen naar een dermate onveilig en onstabiel land. Aan verzoeker dient de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

3.3. derde middel

- Schending van het principe gezinseenheid
- Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet
- Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.
- Schending van de zorgvuldigheidsplicht

Samenvatting middel:

Aan de broer van verzoeker werd in het verleden de vluchtelingenstatus toegekend. Hier dient het principe van eenheid van familie toegepast te worden.

Het "principe van beginsel van eenheid van het gezin" dient in casu benadrukt te worden. Verzoeker heeft namelijk een broer in België die hier het statuut van vluchteling kreeg. Nergens in de bestreden beslissing werd er rekening gehouden met dit feit. Echter is het immers vaste rechtspraak dat het "principe van beginsel van het eenheid van het gezin" kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming ten behoeve van de familieleden.

"Beginning with the Universal Declaration of Human Rights, which states that "the family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State", most international instruments dealing with human rights contain similar provisions for the protection of the unit of a family."

(Stuk 17, UNHCR, "Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees", December 2011, § 181, te consulteren op <http://www.refworld.org/docid/4f33c8d92.html>)

Artikel 23 van diezelfde kwalificatierichtlijn bepaalt met betrekking tot de instandhouding van het gezin het volgende:

1. De lidstaten zorgen ervoor dat het gezin in stand kan worden gehouden.
2. De lidstaten waarborgen dat gezinsleden van de persoon met de vluchtelingenstatus of de subsidiaire-beschermingsstatus die zelf niet in aanmerking komen voor die statussen, aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 34 genoemde voordelen, overeenkomstig de nationale procedures en voorzover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid. Ten aanzien van de gezinsleden van personen met de subsidiaire-beschermingsstatus kunnen de lidstaten de voorwaarden voor de betrokken voordelen bepalen.
- In dat geval zien de lidstaten erop toe dat de toegekende rechten een toereikende levensstandaard waarborgen.
3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing wanneer het gezinslid op grond van de hoofdstukken III en V van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire-beschermingsstatus uitgesloten is.
4. Onverminderd de leden 1 en 2 kunnen de lidstaten de daarin verleende rechten weigeren, beperken of intrekken om redenen van nationale veiligheid of openbare orde.
5. De lidstaten kunnen besluiten dat dit artikel ook geldt voor andere naaste verwanten die ten tijde van het vertrek uit het land van herkomst deel uitmaakten van het gezin van de persoon aan wie de vluchtelingenstatus of de subsidiaire-beschermingsstatus is verleend, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels te zijnen laste kwamen.

In de geannoteerde commentaar van het UNHCR op de kwalificatierichtlijn wordt dieper ingegaan op wat moet worden verstaan onder "gezinsleden". Het UNHCR spoort aan een brede definitie te gebruiken:

"UNHCR encourages Member States to use a definition of the term "family member" which includes close relatives and unmarried children who lived together as a family unit and who are wholly or mainly dependent on the applicant. UNHCR notes in this regard that the definition which was agreed upon in the Temporary Protection Directive encompasses these family members. This is in line with the right to family unity, as outlined in the UNHCR Handbook which stipulates that other dependants living in the same household normally should benefit from the principle of family unity. Furthermore, in UNHCR's view, respect for family unity should not be made conditional on whether the family was established before flight from the country of origin. Families which have been founded during flight or upon arrival in the asylum State also need to be taken into account. With reference to the UNHCR Executive Committee Conclusion No. 24 (XXXII) paragraph 5 and No. 88 (L) paragraph (b)(ii), UNHCR recommends the application of liberal criteria in identifying those family members who can be admitted, with a view to promoting the unity of the family." (Stuk 18, UNHCR, UNHCR Annotated Comments on the EC Council Directive 2004/83/EC of 29 April 2004 on Minimum Standards for the Qualification and Status of Third Country Nationals or Stateless Persons as Refugees or as Persons Who Otherwise Need International Protection and the Content of the Protection Granted, dd. 28 januari 2005, p 11-12, te consulteren op <http://www.refworld.org/docid/4200d8354.html>)

Aan verzoeker dient op basis van bovenstaande informatie het statuut van vluchteling te worden toegekend.

Het middel is bijgevolg gegrond."

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker stukken toe met betrekking tot de evolutie van de veiligheidssituatie in Irak (stukken 3 tot 18).

Met een aanvullende nota van 4 september 2018 voegt de verwerende partij de volgende stukken toe: 'COI-Focus Irak, veiligheidssituatie in Zuid Irak' van 28 februari 2018 en de 'COI-Focus Irak, de bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer' van 11 oktober 2017.

In een aanvullende nota van 7 september 2018 voegt verzoeker een medisch verslag van 27 januari 2015 (stuk 19), een proces-verbaal van 28 januari 2015 (stuk 20), een bericht van het politiekantoor van 28 januari 2015 (stuk 21), een bericht van de hoge juridische Raad van 29 januari 2015 (stuk 22) en een bewijs van de huur van de patisseriezaak van zijn vader (stuk 23) toe. Daarnaast legt hij aanvullende stukken neer met betrekking tot de veiligheidssituatie in Irak waarbij hij in de aanvullende nota aangeeft te willen reageren op de desbetreffende stukken die werden ingediend bij de aanvullende nota van de verwerende partij (stukken 24-40).

Ter terechtzitting legt verzoeker eensluidende vertalingen neer van de stukken 19-23 en voegt daarbij eveneens een tweede huurcontract van verzoekers vader met vertaling (stuk 46) en een verzoek om een eensluidende kopie van de klacht betreffende zijn broer met eensluidende vertaling (stuk 47).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale

bescherming (hierna: richtlijn de 2013/32/EU). Bijgevolg dienen de artikelen 48/6 en 48/7 in het licht van deze Unierechtelijke bepaling gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De met het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van een verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De tweede fase betreft daarentegen de beoordeling in rechte van deze gegevens, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C277/11, *M.M.*, pt. 64).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Hierbij moet overeenkomstig artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, naast de door verzoeker om internationale bescherming afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, onder meer rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Voorts dient er ook rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van betrokkene, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker om internationale bescherming bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“§ 4. Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Vluchtelingenstatus

a. De motieven van de bestreden beslissing

De bestreden beslissing steunt op de volgende overwegingen:

(i.) Er wordt geen geloof gehecht aan verzoekers vrees omwille van de vroegere activiteiten van zijn broer S.:

1. Verzoeker kan bijzonder weinig vertellen over de voorgehouden problemen van zijn broer. Hij weet niets over de dreigementen die zijn broer ontving (CGVS 21/9/2017 p.8, p.9). Zijn broer was nochtans een maand in Hilla aanwezig voor zijn vertrek uit Irak (CGVS 21/9/2017 p.9). Daar hij van plan was om het land te verlaten, kan er verwacht worden dat hier thuis over overlegd werd. Verzoeker verklaart dat hij in die tijd een puber was en niets hem interesseerde (CGVS 21/9/2017 p.9). Verzoeker is inmiddels een volwassen man, maar kan nog steeds *quasi* niets vertellen over de grondoorzaken van zijn probleem. Hij heeft zich niet eens geïnformeerd over de werkelijke toedracht van het probleem (CGVS 21/9/2017 p.8) ondanks dat hij nog steeds contact heeft met zijn broer.

2. Verzoeker verklaart dat zijn broer door een criminele bende werd beschuldigd een informant te zijn. Hij werd door deze bende verantwoordelijk gesteld voor de arrestatie en de executie van vier tot vijf leden van deze bende (CGVS 21/9/2017 p. 9, 10). Verzoekers broer S. heeft evenwel niets dergelijks verklaard tijdens zijn gehoor op het CGVS. Uit diens verklaringen blijkt dat hij enkel bedreigd werd omdat hij op een Amerikaanse legerbasis werkte. Er is geen sprake dat hij als informant beschuldigd werd om wat voor reden dan ook (CGVS S. p.6). Deze vaststelling ondergraaft volledig de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

(ii.) Het ongeloofwaardig karakter van het asielrelaas wordt vervolgens bevestigd door volgende vaststellingen:

1. Verzoeker heeft geen idee wie de personen zijn die volgens hem gearresteerd en geëxecuteerd werden. Hij weet evenmin met welke bende of groepering hij en zijn familieleden problemen hebben (CGVS 21/9/2017 p.8). De problemen met deze bende dateren volgens verzoeker reeds van 2009. Zijn broer zou ervan beschuldigd zijn informatie te hebben doorgegeven aan de Amerikanen. De bende zou hem nooit meegedeeld hebben over welke personen het ging en met wie hij te maken had. Dit is niet geloofwaardig. Het lijkt immers voor de hand liggend dat de groepering zijn broer wel duidelijk zal gemaakt hebben waarom en met wie hij te maken had. Geconfronteerd met deze vaststelling verklaarde verzoeker dat hij dergelijke details niet wist. Het gaat hier echter niet over details, maar over de kern van het asielrelaas. Verzoeker heeft niet eens geïnformeerd om deze zaken te weten te komen (CGVS 21/9/2017 p.9, p.10). Een dergelijke desinteresse is nefast voor de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Verzoeker verklaarde ook dat de bende door stammen gesteund werd. Ook hier kon hij niet aangeven over welke stammen het gaat (CGVS 21/9/2017 p.11). Dat hij niet eens weet wie de groepering is met wie hij en zijn familie al bijna tien jaar problemen hebben, is hoogst merkwaardig en ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

2. De dreigementen die verzoeker en zijn familie ontvingen na het vertrek van S. konden ze klaarblijkelijk naast hun neerleggen. Dit gedrag versterkt het ongeloofwaardig karakter van zijn asielrelaas. S. verliet immers in allerijl het land omdat hij door deze personen zou zijn bedreigd, terwijl verzoeker en zijn familie, die door dezelfde personen bedreigd werden, besloten de dreigementen naast zich neer te leggen en ze niet serieus te nemen (CGVS 21/9/2017 p.13). Verzoeker bleef naar school gaan, zijn broer en vader bleven naar hun werk gaan. Er werd geen enkele voorzorgsmaatregel getroffen om eventueel gevaar het hoofd te kunnen bieden. Een dergelijke houding ondergraaft eens te meer de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker ingeroepen vrees.

3. Volgens zijn verklaringen werden verzoeker en zijn familie in de gaten gehouden door de bende die hen bedreigde (CGVS 21/9/2017 p.17). Ondanks dat ze klaarblijkelijk wisten wie zij waren en waar zij woonden en werkten, werd in al die jaren niets ondernomen. Integendeel, verzoekers vader werd gedurende een tweetal jaar meermaals gebeld en bedreigd en legde deze dreigementen naast zich neer en zette zijn dagelijkse bezigheden gewoon verder, net zoals verzoeker en zijn broer. Geconfronteerd met deze bedenking stelde verzoeker dat de mensen pas in 2014 geëxecuteerd werden en al de hoop op een eventuele vrijlating dus vervlogen was (CGVS 21/9/2017p.17). Zij werden sinds 2009 in het vizier gehouden omdat de vier personen van hun bende gearresteerd werden en ze hiervoor op wraak zinden. Indien zij daadwerkelijk door hen gevisieerd werden, kan er dan ook worden verwacht dat de criminele bende veel vroeger en daadkrachtiger actie zou hebben ondernomen.

(iii.) Gezien het bovenstaande kan er ook geen geloof worden gehecht aan de claim dat zijn broer A. omwille van de vroegere voorgehouden activiteiten van zijn broer S. ontvoerd en vermoord werd door de

criminele bende waardoor zij bedreigd werden. Verzoekers verklaringen en documenten bevestigen de ongeloofwaardigheid van ook dit element uit zijn asielrelaas:

1. Het is hoogst merkwaardig dat de werknemers, die getuige waren van het incident, verzoekers ouders niet op de hoogte gebracht hebben van de ontvoering waarvan ze getuige waren. Zijn ouders begonnen zelf een zoektocht en kwamen zo bij de collega's van zijn broer A. terecht (CGVS 21/9/2017 p.16). Ter staving van de ontvoering en de daarop volgende moord op zijn broer, legt verzoeker een klacht neer en een kopie van zijn overlijdensakte. Deze klacht betreft echter louter een handgeschreven document met twee stempels erop. Het document heeft geen hoofding, zoals van officiële documenten verwacht kan worden. Voorts is het overduidelijk dat de tekst over de stempels heen geschreven is en is het document niet gedateerd.

2. Er werd evenmin een politieverslag over de dood van zijn broer opgemaakt. Er werd nochtans een klacht ingediend aangaande zijn beweerde ontvoering. Het zou aldus logisch zijn dat deze klacht opgevolgd en aangevuld wordt met de moord op zijn broer. Verzoeker legt geen documenten van de politie neer in verband met de moord van zijn broer. Meermaals naar dergelijke documenten gevraagd, verwees hij naar een zinnetje op de overlijdensakte waar staat dat de politie het lijk van zijn broer naar het ziekenhuis gebracht heeft. Een dergelijke standaardvermelding op een overlijdensakte komt niet overeen met een officiële opvolging van de klacht (CGVS 21/9/2017 p.18). Verzoekers bewering, dat zijn broer ontvoerd en vermoord werd, is dan ook niet overtuigend.

3. De kopie van de overlijdensakte is slechts een kopie waaraan nagenoeg geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht. Dit document wordt ook niet ondersteund door geloofwaardige en samenhangende verklaringen. Het document vermeldt ook dat zijn broer om het leven kwam door "afgevuurde kogels", dit duidt nog niet aan om welke reden of in welke omstandigheden hij beschoten werd.

4. Verzoeker zou een dag nadat zijn broer vermoord werd het land verlaten hebben. Zijn ouders doken onder in Sadat el Hindiyah. Volgens zijn verklaringen werd de winkel van zijn vader in juli 2017 opgeblazen. De aanslag werd door niemand opgeëist en er zijn geen aanwijzingen dat de winkel van zijn vader gevisieerd werd door dezelfde personen. Het wordt weinig waarschijnlijk geacht dat de groepering twee jaar gaat wachten tot zijn vader zijn gezicht terug laat zien in de stad om hem dan te proberen uit te schakelen. Verzoeker denkt dat zijn vader in de periode van januari 2015 tot juli 2017 niet werd bedreigd, maar weet dit niet zeker (CGVS 21/9/2017 p.4, p.5). Verzoeker heeft geen documenten die kunnen aantonen dat zijn vader op dat moment de winkel heropende of dat hij toen nog steeds de eigenaar was. Hij legt evenmin documenten neer van vaststellingen van de politie of dergelijke meer naar aanleiding van de aanslag. Nochtans verklaarde verzoeker dat de politie ter plaatse kwam. Op de usb-stick die hij neerlegt, staat een filmpje van de beweerde aanslag dat een vriend van zijn vader zou hebben opgenomen. Op basis van dit filmpje kan niet afgeleid worden door wie of waarom de aanslag werd gepleegd. Het is vreemd dat verzoeker een toevlucht dient te nemen tot het voorleggen van een filmpje om de aanslag aan te tonen. Verzoeker verklaart immers dat het nieuws van de aanslag verspreid werd door de reguliere media (CGVS 21/9/2017 p.3, p.4). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de beweerde aanslag daadwerkelijk plaats heeft gevonden, dat ze gericht was tegen zijn familie of dat ze verband houdt met de door hem aangehaalde problemen.

(iv.) De identiteitskaart en nationaliteitsbewijs zijn louter een aanwijzing voor zijn identiteit en herkomst en tonen de vluchtmotieven niet aan. De documenten in verband met het werk van zijn broer ondersteunen de verklaringen dat zijn broer voor de Amerikanen zou gewerkt hebben. Het werk van zijn broer werpt echter geen ander licht op de door hem aangehaalde asielmotieven. De documenten in verband met de vennootschap dat hij in België mee oprichtte, wijzigt de appreciatie van de ingeroepen asielmotieven.

b. Beoordeling

Verzoeker voert *in concreto* aan dat hij op het ogenblik van de bedreigingen aan het adres van zijn broer, slechts negen of tien jaar oud was. Daarmee weerlegt verzoeker echter geenszins dat hij inmiddels een volwassen man is, en dat, aangezien hij verklaart dat zijn beschermingsverzoek volledig steunt op de problemen van zijn broer en omwille van de gevolgen hiervan uit Irak is gevlucht, in alle redelijkheid kan worden verwacht dat hij zich inmiddels bewust is geworden van de aard en de strekking van deze problemen. Er kan in dit verband ook vanuit worden gegaan dat verzoeker deze gebeurtenissen heeft overlegd met zijn familie.

Waar verzoeker beweert dat zijn verklaringen inhoudelijk nauwelijks zouden verschillen van de verklaringen van zijn broer, kan hij niet worden bijgetreden. Verzoeker verklaarde immers dat zijn broer informant was en hierdoor verantwoordelijk werd geacht voor de executie van vier of vijf bendeleden. Verzoekers broer verklaarde echter dat hij werd bedreigd omdat hij op een Amerikaanse legerbasis werkte. Er is geen sprake dat hij als informant beschuldigd werd om wat voor reden dan ook (gehoorverslag CGVS S. p.6). Het gaat aldus wel degelijk om fundamenteel verschillende verklaringen.

Verzoeker voert verder aan dat zijn familie geen verdere acties ondernam nadat S. het land ontvluchtte, omdat het conflict sluimerde en pas terug oplaaide nadat er lijken van de stamleden werden gevonden en er in 2014 bendeleden werden geëxecuteerd door de overheid. Tot op dat ogenblik zou de bende gehoopt hebben dat hun kompanen nog zouden vrijkomen.

Het betoog van verzoeker is weinig overtuigend. De Raad herinnert er ook aan dat verzoekers relaas als een geheel wordt beoordeeld en niet als een amalgaam van losstaande elementen. Net omdat het conflict jarenlang voort sluimerde en er nog bedreigingen werden geuit, kan worden verwacht dat verzoeker op de hoogte was van de problemen, te meer omdat zijn broer hierom het land zou hebben ontvlucht. Verzoeker verklaarde dat er na de vlucht van zijn broer nog steeds doodsbedreigingen werden geuit (CGVS 21 september 2017, p. 12). Er is wel degelijk een discrepantie tussen het feit dat verzoekers broer omwille van zijn beweerde werk als informant het land moest verlaten en het feit dat het gezin jarenlang normaal verder kon leven, ondanks het feit dat op geregelde tijdstippen doodsbedreigingen werden geuit (CGVS 21/9/2017 p.13).

Verzoeker houdt voor dat de wraakacties er pas kwamen nadat de vier bendeleden in 2014 werden geëxecuteerd en er geen hoop meer was op vrijlating. Het blijft niettemin merkwaardig dat, indien verzoeker en zijn familie in de gaten werden gehouden, meermaals gebeld en ernstig bedreigd werden, deze bende gedurende jaren niets verder heeft ondernomen en verzoeker en zijn familie zich niet werkelijk bedreigd voelden. Samen genomen met de vaststelling dat verzoekers broer S., in zijn eigen asielaanvraag, nooit gewag heeft gemaakt van enige activiteit als informant, komen verzoekers verklaringen geenszins geloofwaardig over.

Wat betreft de reactie van de collega's op de ontvoering van verzoekers broer A., verwijst verzoeker naar de mentaliteit in Irak. Deze is sterk veranderd en er heerst een angstklimaat waarbij mensen erg individualistisch zijn ingesteld. Verzoeker beperkt zich hiermee evenwel tot loutere beweringen. Het is inderdaad merkwaardig dat indien A. werd ontvoerd, zijn collega's niet de reactie hadden om de familie op de hoogte te brengen. Ongeacht de beweringen met betrekking tot de veranderingen in de actuele mentaliteit in Irak, komt het merkwaardig over dat zijn collega's de naaste familie niet zouden hebben ingelicht van een dergelijke ingrijpende gebeurtenis. Verzoeker betwist verder ook niet dat de klacht die zij neerlegden niet voldoet aan de vereisten van authenticiteit. Ook de verwijzing naar het feit dat er geen politieverslag werd opgemaakt over de dood van zijn broer is merkwaardig. De kopie van de overlijdensakte vermeldt verder slechts dat zijn broer is omgekomen door schotwonden, dit houdt nog geen indicatie in met betrekking tot de omstandigheden waarin hij beschoten werd.

Waar verzoeker aanvoert dat met betrekking tot de aanslag op de winkel van zijn vader het CGVS zich beperkt tot een hypothese en gaat hij voorbij aan de concrete vaststellingen die werden gemaakt. Zo wordt gemotiveerd dat zijn ouders van 2015 tot 2017 ondergedoken leefden in Sadat el Hindiyah zodat het erg merkwaardig is dat zijn belagers twee jaar zouden hebben gewacht tot zijn vader terug opdrukt om een aanslag te plegen. Verzoeker heeft ook geen enkel document dat kan aantonen dat zijn vader op dat ogenblik de winkel heropende of dat hij toen nog steeds de eigenaar was. Hij legde evenmin documenten neer van vaststellingen van de politie of dergelijke meer naar aanleiding van de aanslag. Verzoeker legt in een aanvullende nota het huurcontract van zijn vader neer (stuk 23). Uit de ter terechtzitting neergelegde vertaling blijkt slechts dat het huurcontract liep van 2009 tot 2011. Het houdt geenszins het bewijs in dat zijn vader op 2017 nog een winkel had en werpt aldus geen ander licht op hogestaande beoordeling.

Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van zijn verklaringen, maar brengt geen enkel concreet element aan dat een ander licht kan werpen op de beoordeling van deze verklaringen.

Wat betreft de bijkomende bewijsstukken die verzoeker in de aanvullende nota voorlegt, blijkt vooreerst uit de informatie vavat in het administratief dossier ('COI Focus: corruptie en documenten fraude' van 8 maart 2016) dat valse documenten zeer gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn in Irak. De bewijswaarde van dergelijke documenten is dan ook zeer beperkt. Wat betreft het stuk 19 dat verzoeker neerlegt (waarvan ter terechtzitting een vertaling wordt neergelegd; stuk 41), bevat dit een verklaring

van de dienst spoedgevallen van het Al-Momarid-ziekenhuis dat verzoekers broer A. door “vuurkogels” werd gedood. Zoals in de bestreden beslissing reeds werd opgemerkt, bevat dit geen uitspraak over de omstandigheden waarin dit plaatsvond. Dit stuk is dan ook niet van aard de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen. Wat betreft het proces-verbaal van 28 januari 2015 m.b.t. de ontvoering van zijn broer (stuk 20), betreft dit de klacht die verzoekers vader bij de politie indiende. Het betreft een volledig handgeschreven document waarop enkele stempels werden aangebracht, evenals een vingerafdruk. Naast de vaststelling dat de handgeschreven tekst blijkbaar bovenop de stempels werd aangebracht, bevat dit document geen enkel objectief gegeven dat kan toelaten de authenticiteit ervan na te gaan, zoals de naam van de opsteller, contactgegevens, of de autoriteit waarvan het stuk uitgaat. Er kan aan dit stuk, overigens niet meer dan een eenzijdige verklaring, geen enkele bewijskracht worden toegekend. Met betrekking tot de kopie van een klacht van verzoekers vader bij de onderzoeksrechter, opgesteld op 4 februari 2018 (stuk 47), betreft dit ook hier slechts een handgeschreven document waarop een stempel werd aangebracht. Het ontbreekt ook dit document aan overtuigingskracht.

Het stuk van de politie van Hilla aan de raadkamer van de rechtbank van Hilla (stuk 21) en het stuk 22 van de rechtbank van eerste aanleg te Hilla waarbij de politie op de hoogte wordt gesteld van een arrestatiebevel tegen de ontvoerders, bevatten wel dergelijke vermeldingen. In het licht van verzoekers ongeloofwaardige verklaringen en gelet op de zeer minieme bewijskracht die aan Iraakse documenten kan worden toegekend, is de Raad van oordeel dat deze documenten de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen niet herstellen. De Raad wijst er verder op dat verzoeker deze stukken, die werden opgesteld in januari 2015, thans pas voor het eerst neerlegt. Gevraagd waarom hij hier niet eerder toe in staat was, heeft verzoeker ter terechtzitting geen aannemelijke verklaring.

Waar verzoeker in het derde middel aanvoert dat het principe van beginsel van eenheid van het gezin moet worden toegepast en verwijst naar het feit dat zijn broer S. in België als vluchteling werd erkend, merkt de Raad op dat overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, de bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt, hoofdzakelijk heeft betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 94). Banden met andere gezinsleden dan die van het kerngezin of familieleden worden slechts gelijkgesteld met een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond. Verzoeker is een volwassene die werd geboren in 1995. Zijn broer S. vroeg asiel aan in België op 4 maart 2010 (en werd als vluchteling erkend op 30 september 2010). Verzoeker heeft daarentegen Irak verlaten op 27 januari 2015. Uit de gegevens van de zaak blijkt aldus dat er geen sprake is van een beschermingswaardig gezinsleven tussen verzoeker en zijn broer. Verzoeker voert ook geen enkel bijkomend element van afhankelijkheid aan.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.4. De subsidiaire bescherming

Verzoeker beroept zich met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus op de veiligheidssituatie in zuid-Irak, en beroept zich daarmee op artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoekers herkomst uit Babil en zijn hoedanigheid als ‘burger’ worden niet betwist, zodat in het kader van de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade de veiligheidssituatie in de provincie Babil dient te worden onderzocht. Vanuit de optiek van een regionale analyse dient erop te worden gewezen dat de internetartikels die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt en in zijn aanvullende nota van 7 september 2018 aanhaalt en die betrekking hebben op aanslagen in Najaf, Basra en Karbala niet dienstig zijn voor de specifieke evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Babil. Daarnaast dient te worden aangestipt dat de “COI Focus, Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 28 februari 2018 die door de commissaris-generaal werd gevoegd bij zijn aanvullende nota van 2 september 2018, zich in het bijzonder richt op de periode tussen juni 2017 tot februari 2018 en bijgevolg van meer recente datum is dan de informatie die verzoeker in de bijlagen bij zijn verzoekschrift had aangeleverd en die betrekking had op de periode die daaraan voorafgaat.

Verzoeker levert in zijn middel algemene kritiek op de beoordeling van de veiligheidssituatie in zuid-Irak en stelt dat er nog steeds aanslagen plaatsvinden in het zuiden van Irak. Hij bespreekt in hoofdzaak de situatie van de ontheemden (IDP's) in zuid-Irak, waarbij hij, die geboren is in Babil uit ouders die beiden in Babil woonden (AD, stuk 24, Verklaring DVZ, 29 januari 2016, persoonsgegevens), bezwaarlijk als

een ontheemde in zuid-Irak kan worden aanzien die zich om die reden in een precare positie zou bevinden.

Verder merkt de Raad op dat nergens wordt ontkend dat er in zuid-Irak nog steeds sporadisch aanslagen worden gepleegd, waarbij burgerslachtoffers te betreuren vallen. Over het algemeen is de veiligheidssituatie van de zuidelijke provincies echter veel gunstiger dan in centraal-Irak en is er in de meeste provincies zelfs geen sprake van een 'gewapend conflict' in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet en slechts in zeer beperkte mate van 'willekeurig geweld' door aanslagen. Nochtans blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er in zuid-Irak uitgesproken regionale verschillen bestaan waarbij er in (het noorden van) de provincie Babil wel gewapende confrontaties plaatsvonden en dat daar de afgelopen jaren het meeste geweld kon worden vastgesteld (Aanvullende nota commissaris-generaal, "*COI Focus, Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak*", 28 februari 2018, p. 18).

De opstoten van geweld deden zich vooral voor gedurende korte periodes in de zomer van 2014 en in het voorjaar van 2016. Voor het overige bleef het aantal geweldsincidenten relatief beperkt. Ook in het voorjaar van 2017 bleef het aantal burgerdoden beperkt en werd slechts één zware aanslag gemeld (*Ibid.*, p. 20). De tweede helft van 2017 en het begin van 2018 worden ook gekenmerkt door het voortduren van relatief beperkte incidenten.

In weerwil van verzoekers beweringen in de aanvullende nota wordt in de landeninformatie wel degelijk ingegaan op een aantal humanitaire factoren zoals de problematische socio-economische toestand en de politieke conflicten tussen de sjiitische groeperingen (Aanvullende nota commissaris-generaal, "*COI Focus, Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak*", 28 februari 2018, p. 11-12) en wordt de situatie van de opvang van een grote hoeveelheid ontheemden in zuid-Irak besproken (*Ibid.*, p. 30-31). Hoewel er in vergelijking met de andere zuidelijke provincies in de provincie Babil relatief meer geweldsincidenten plaatsvinden, liggen de cijfers veel lager dan in andere provincies in Irak (*Ibid.*, tabel pp. 12-13).

Verzoekers betoog in de aanvullende nota met betrekking tot het risico dat de situatie in Koerdistan afglijdt naar een gewapend conflict, leidt niet tot de vaststelling dat er actueel voor zuid-Irak sprake is op een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet.

Uit het geheel van de informatie kan niet worden geconcludeerd dat de actuele veiligheidssituatie in Babil van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft geen persoonlijke omstandigheden aangetoond die maken dat hij, in vergelijking met de rest van de bevolking in Babil, een verhoogd risico loopt op een ernstige bedreiging van het leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld in het kader van het gewapend conflict.

Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48/3, 48/4 of 48/6 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel. De middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT